

UDLEDNINGSTILLADELSE OPHÆVET PGA. UTILSTRÆKKELIG HYDRAULISK VURDERING

STØTTET AF

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Natur- og Miljøklagenævnet har ophævet og hjemvist en kommunal tilladelse til udledning af overfladevand til vandløb på grund af, at kommunen ikke har foretaget en tilstrækkelig vurdering af vandløbenes hydrauliske kapaciteter.

Sagsbeskrivelse

Sagen angår tilladelse til udledning af overfladevand fra en ny offentlig vej til to åbne vandløb i form af udledning fra 9 forsinkelsesbassiner. Kommunen har meddelt tilladelse til udledningerne på en række vilkår, og der er fastsat en grænse for den maksimale udledning pr. sekund. Der må maksimalt udledes 1 l/s/ha, dog med en bagatelgrænse for hvert bassin på 5 l/s. Udløb inden for en afstand på 200 meter betragtes som ét udløb.

Det er oplyst, at de to vandløb er præget af tilledninger af overfladevand fra regnbetingede udløb. I det ene vandløb er der konstateret hydrauliske problemer, herunder oversvømmelser, ved meget store afstrømninger, der med al sandsynlighed stammer fra regnvandsbetingede udløb. Til det andet vandløb er der ca. 10 regnbetingede udløb, hvoraf 3 er opspædet spildevand. Under halvdelen af udløbene har bassin til neddrøsning af udløbsmængden.

To klager

De meddelte tilladelser er påklaget af to klagere, der blandt andet klager over, at kommunen ikke har undersøgt antallet af udledninger til de to vandløb, og at der mangler den nødvendige viden om belastningen af vandløbene.

Natur- og Miljøklagenævnets bemærkninger og afgørelse

Natur- og Miljøklagenævnet anfører indledningsvis i sin afgørelse, at kommunen navnlig skal påse, at udledningen ikke er til hinder for, at målsætningen for det vandområde, hvortil der udledes, kan opfyldes. Herefter citeres der fra spildevandsvejledningen, hvor det blandt andet

er anført, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at udledninger til vandløb af spildevand, særligt herunder tag- og overfladevand, sker på en sådan måde, at vandet kan afledes videre i vandløbet uden gener for omboende ved vandløbet, altså at vandløbets hydrauliske kapacitet respekteres. Det fremgår også af vejledningen, at en udledning ikke må medføre hyppigere eller større oversvømmelser af vandløbet, end hvad der ville være tilfældet ved afstrømning fra vandløbets naturlige opland.

Herefter refererer klagenævnet fra vandplanen, hvor det er anført, at hvor der er risiko for hydrauliske problemer, skal regnbetingede udledninger som udgangspunkt reduceres til 1-2 l/s pr. ha (totalt areal), svarende til naturlig afstrømning, og forsinkelsesbassiner skal i disse situationer have en størrelse, så der som gennemsnit højst sker overløb fra bassinet hvert 5. år ($n=1/5$ pr. år).

Med hensyn til betydningen af vandplanens retningslinjer citerer klagenævnet fra et svar fra Naturstyrelsen. Det fremgår heraf, at vandplanernes retningslinjer udelukkende er vejledende og ikke tilsidesætter tilladelsesmyndighedens konkrete vurderinger i forhold til gældende lov m.v. Det er Naturstyrelsens opfattelse, at udledningstilladelsen for en konkret udledning i alle tilfælde skal respektere vandløbets kapacitet. Nævnet anfører, at det forstår retningslinjen i Vandplanen samt Naturstyrelsens svar således, at 1 – 2 l/s/ha er et udgangspunkt, der skal ses i forhold til vandløbets hydrauliske kapacitet, da der af hensyn hertil kan være behov for at nedrosle en udledning yderligere.

Efter en gennemgang af karakteristiske afstrømninger i de omhandlede vandløb og de tilladte udledninger og en bemærkning om, at kommunen for det ene af de to vandløb har konstateret hydrauliske problemer, finder klagenævnet, at kommunen ikke har foretaget en tilstrækkelig vurdering af vandløbenes hydrauliske kapaciteter. Kommunen har dermed ikke haft det fornødne grundlag for at tillade de samlede udledninger til de to vandløb. Det vurderes at udgøre en så væsentlig mangel, at afgørelsen hjemvises til fornyet behandling.

Klagenævnet anfører, at kommunen ved den fornyede behandling af sagen skal fastsætte krav der sikrer, at udledningerne ikke medfører hyppigere eller større oversvømmelser af vandløbene, end hvad der ville være tilfældet ved afstrømning fra vandløbenes naturlige oplande.

Bemærkninger til afgørelsen

Ved afgørelsen tilslutter Natur- og Miljøklagenævnet sig de omtalte anvisninger i spildevandsvejledningen, og der stilles klare krav til vurderingen af tilladte udledninger i forhold til den hydrauliske kapacitet i de omhandlede vandløb. Det kan konstateres, at det ikke er tilstrækkeligt, at en udledning nedrosles til 1–2 l/s/ha fra det aktuelle opland. Det skal som udgangspunkt sikres, at udledninger ikke medfører hyppigere eller større oversvømmelser fra vandløbene, end hvad der ville være tilfældet ved afstrømning fra vandløbenes naturlige opland. Det vil kunne være en betydeligt lavere udledning end svarende til 1-2 l/s/ha.

Læs [afgørelsen NMK-10-00654](#)
